

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/174/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419202681
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8419202681.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : Consulting One SK, s.r.o., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 47 664 878, zastúpeného Mgr. Lenkou Heřmánkovou, usadenou euroadvokátkou, so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, proti žalovanému : E. D., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. U. M., o zaplatenie 893,67 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a** .
II. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a** .

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 04.09.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 893,67 eur, kapitalizovaný zmluvný úrok vo výške 12,89 eur, zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 893,67 eur od 07.09.2016 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že žalovaný uzavrel so spoločnosťou Tatra banka, a.s. dňa 12.11.2015 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby Č..XXXXXXXXXX neoddeliteľnou súčasťou ktorej boli Všeobecné podmienky banky a Obchodné podmienky poskytovania bezúčelových spotrebiteľských úverov pre fyzické osoby. Uviedol, že na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.000,-eur, ktorý sa zaviazal vrátiť formou pravidelného splácania v mesačných anuitných splátkach vo výške 21,70 eur po dobu 84 mesiacov a zaviazal sa platiť úroky z nesplatennej časti úveru v zmluvne dohodnutej úrokovej sadzbe vo výške 18,90 %. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou pravidelných splátok, preto bol zo strany veriteľa opakovane vyzvaný k úhrade splatných dlžných splátok vrátane príslušenstva a keďže ani potom dlžnú sumu neuhradil, prehlásil veriteľ pohľadávky súvisiace s poskytnutým úverom ku dňu 6.9.2016 za splatné. Žalobca v žalobe tiež uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 11.07.2019 postúpila banka pohľadávku voči žalovanému na žalobcu.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil podklady, VOP a OP a Zmluvu o postúpení pohľadávok.

4. Výzvou zo dňa 28.10.2019 súd žalobcu vyzval na vyjadrenie, koľko a v akých splátkach žalovaný reálne uhradil právnomu predchodcovi žalobcu a tiež na vyjadrenie či boli splnené zákonné podmienky vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru.

5. Na uvedené žalobca reagoval tak, že žalovaný mohol čerpať poskytnutý úver počnúc dňom 12.11.2015. Poukázal na predložený výpis k úveru z ktorého vyplýva, ako boli sumy splácané a podľa ktorého žalovaný zaplatil celkovo sumu 246,15 eur, z čoho bola suma 106,33 eur použitá na úhradu istiny, suma 139,82 eur na úhradu zmluvných úrokov, preto žalovaný podľa žalobcu dlhuje nesplatenú istinu 893,67 eur okrem ktorej uplatňuje si už len zmluvný úrok do času zosplatenia. Podľa žalobcu zákonné podmienky vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru boli splnené, pričom odkázal na čl. III bod 6 zmluvy, článok VI bod I ale aj článok 4.2.6 VOP s tým, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalovanému odoslané dňa 31.08.2016 a doručilo sa v zmysle článku 4.5.5 Podmienok. Žalobca pripojil ako ďalšie dôkazy výpis splátok, výzvu pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 18.07.2016 a Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzvu na zaplatenie zo dňa 31.08.2016.

6. Žalobca v petite tohto podania súčasne uviedol, že žiada žalovanému uložiť povinnosť zaplatiť mu sumu 893,67 eur a zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 893,67 eur od 07.09.2016 do zaplatenia. Na rozdiel od žaloby už teda žalobca nežiadal v zmysle tohto podania a jeho petitu zaplatenie kapitalizovaného zmluvného úroku vo výške 12,89 eur, čo súd v zmysle § 124 ods.1 CSP posúdil ako čiastočné späťvzatie žaloby a nakoľko k nemu došlo pred doručením žaloby žalovanému, konal súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti (§ 145 ods.3 CSP).

7. Žalovaný, ktorý je k trvalému pobytu prihlásený v Meste M. (bez ulice) sa k žalobe, ktorá mu vzhľadom na nemožnosť zistiť jeho skutočný pobyt doručovaná bola prostredníctvom mesta a v súlade s § 106 ods.3 a § 116 ods.2 CSP oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu písomne nevyjadril.

8. Nakoľko hodnota tohto spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,-eur, skutkové tvrdenia strán neboli sporné, pričom prejednávany spor, v ktorom išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 297 písm. b) CSP spor prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29.09.2021, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods.3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 22.09.2021 a súčasne na webovej stránke súdu na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

9. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomného vyjadrenia žalobcu, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom a zistil tento skutkový stav:

10. Žalobca ako dôkaz na svoje tvrdenie o uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predložil súdu tlačivo označené ako „Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č.XX-XXXXXXXXXX“. V ňom sú ako zmluvné strany označení Tatra banka a.s. (ako veriteľ) a ako dlžník je tam označený žalovaný. Predmetom zmluvy bolo dojednanie o poskytnutí bezúčelového spotrebiteľského úveru žalovanému ktorého parametre sú uvedené v článku I zmluvy - Základné ustanovenia tak, že výška úveru je 1.000,-eur, druh úveru že je bezúčelový spotrebiteľský úver s pravidelnými mesačnými anuitnými splátkami, ktoré sa skladajú zo splátky istiny úveru a splátky úroku z nesplatenej istiny úveru. Ako výška úrokovej sadzby je tam uvedené 18,9 % ročne, výška RPMN 20,93 %, výška priemernej RPMN 19,71 %, výška odplaty 18,9 %, výška najvyššej prípustnej odplaty 22,02 % a výška celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.822,80 eur. Pri údají konečná splatnosť úveru uvedené je 84 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, resp. v deň určený v zmysle čl. III bod 7 Zmluvy, termín splátky bol 11-teho dňa príslušného mesiaca. Počet splátok bol 84 a výška splátky 21,70 eur. V zmluve je uvedené dojednanie poistenia s poisťovním vo výške 0,41 eur mesačne. Zmluva podpísaná bola v M. dňa 12.11.2015.

11. V zmysle článku VI bod 1 písm. a) Zmluvy veriteľ má právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky veriteľa a dlžník je povinný pohľadávku veriteľa zaplatiť aj pred dňom konečnej splatnosti, ak je dlžník v omeškaní so splatením pohľadávky veriteľa alebo jej akejkoľvek časti po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Podľa článku VI bod 2 Zmluvy pohľadávka veriteľa sa stane splatnou dňom doručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dlžníkovi. Dlžník je povinný zaplatiť pohľadávku veriteľa v lehote určenej veriteľom v oznámení.

12. Žalobca na dôkaz predložil tiež výpis úveru a splátok úveru (rub čl. 17 a čl. 96 spisu) z ktorého vyplýva, že žalovanému bola poskytnutá suma 1.000,-eur, pričom na úhradu poskytnutej sumy titulom úveru bola žalovaným v splátkach zaplatená dňa 11.12.2015 suma 21,70 eur (z ktorej na úhradu istiny započítaná bola suma 6,47 eur a na úhradu úroku suma 15,23 eur), dňa 12.1.2016 suma 21,70 eur (z ktorej na úhradu istiny započítaná bola suma 5,53 eur a na úhradu úroku suma 16,17 eur), dňa 11.2.2016 suma 21,70 eur (z ktorej na úhradu istiny započítaná bola suma 5,62 eur a na úhradu úroku suma 16,08 eur), dňa 11.3.2016 suma 6,74 eur započítaná na úhradu istiny, dňa 8.4.2016 suma 10,93 eur započítaná na úhradu úroku a dňa 15.4.2016 suma 5,82 eur započítaná na úhradu istiny a suma 19,91 eur započítaná na úhradu úroku. Ďalšiu platbu potom žalovaný hradil až dňa 10.8.2016 a poslednú až dňa 12.9.2016, teda po predčasnom zosplatnení úveru.

13. Zo žalobcom predloženej výzvy pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 18.07.2016 súd zistil, že banka v nej žalovaného upozornila, že ku dňu 16.07.2016 eviduje voči žalovanému pohľadávky v omeškani, a to pri kreditnej karte sumu 187,24 eur, pri spotrebiteľskom úvere sumu 98,79 eur a pri nepovolenom prečerpaní na účte sumu 8,59 eur s tým, že ak nedôjde k úhrade pohľadávok v tam určenej lehote, pristúpi banka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru.

14. Z „Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzvy na zaplatenie“ zo dňa 31.08.2016 adresovaného žalovanému súd zistil, že s poukazom na omeškanie so splácaním spotrebiteľského úveru viac ako tri mesiace a po neúspešných opakovaných písomných výzvach na úhradu banka žalovanému oznámila, že vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru, ktorý sa tak stal splatným v celom rozsahu a vyzvala ho na úhradu dlžnej sumy vo výške spolu 1.053,47 eur.

15. Predloženými poštovými podaciami hárkami zo dňa 19.7.2016 a zo dňa 31.8.2016 žalobca preukázal odoslanie uvedených písomností bankou žalovanému.

16. Žalobca tvrdí, že pohľadávka voči žalovanému bola na neho postúpená na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 11.07.2019 (čl. 50 až 53 spisu) čo bolo žalovanému oznámené písomným oznámením postupcu (Tatra banka a.s.) o postúpení pohľadávky zo dňa 16.07.2019 (rub čl.8 spisu).

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (12.11.2015) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

19. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

20. Náležitosti, ktoré musí obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka sú následne vymenované v § 9 ods.2 ZoSÚ, pričom podľa § 11 ods.1 tohto zákona nedodržanie niektorých z nich má za následok bezúčnosť a bezpoplatkovosť úveru. Nakoľko však súd má za to, že žalobca nároky z danej zmluvy uplatnil po uplynutí premĺčacej doby, bolo bezpredmetné zaoberať sa ďalej posúdením uvedených náležitostí.

21. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky,

len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čas uzavretia zmluvy zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 100 ods. 1a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

25. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

26. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

27. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č.40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

28. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

29. Žalobou uplatnený nárok na vrátenie úveru poskytnutého právnym predchodcom žalobcu ako bankou, právnickou osobou, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie úverov žalovanému ako fyzickej osobe nie na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, je vzhľadom na zákonné kritéria obsiahnuté v ust. § 1 ods.2 a § 2 písm. a) a b) zák.č 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 12.11.2015 potrebné právne posúdiť podľa ustanovení uvedeného zákona a nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, tak aj podľa relevantných zákonných ustanovení o spotrebiteľských zmluvách, postavení a ochrane spotrebiteľa, čo koniec koncov zodpovedá aj označeniu zmluvy, ako aj tvrdeniu žalobcu v žalobe, že poskytnutý bol žalovanému spotrebiteľský úver.

30. Niet tak pochyb, že žalobca v danom prípade žalobou uplatnil právo na plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy.

31. V okolnostiach prípadu súd mal za preukázané, že dňa 12.11.2015 žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o spotrebiteľskom úvere a tento aj čerpal, čo vyplýva z výpisu z úverového účtu žalovaného. Žalobca, ako to jasne vyplýva zo žaloby a jeho vyjadrenia zo dňa 19.11.2019 uplatnil nároky z úveru, ktorý bol predčasne zosplatený.

32. Vzhľadom na začatie súdneho konania dňa 04.09.2019 (doručenie žaloby súdu), t. j. po nadobudnutí účinnosti zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (5.12.2018), bolo v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s vyššie citovaným § 879v Občianskeho zákonníka povinnosťou súdu aj ex offio skúmať, či v danom prípade žalobca uplatnil na súde pohľadávku vyplývajúcu zo spotrebiteľského vzťahu predtým, ako došlo k jej

premlčaniu. Uvedené jasne potvrdzuje zámer zákonodarcu vyjadrený v dôvodovej správe k zákonu č. 343/2018 Z. z., z ktorej vyplýva, že prijatá právna úprava zavádza osobitnú úpravu uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv v reakcii na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018. Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy považuje zákonodarca za opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany podporovať vynucovanie plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku, ale vytvorenie priestoru pre to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia napríklad v tom, že už nebude disponovať dôkazmi. Zároveň sa vylučuje kondícia, t.j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr. Táto právna úprava sa z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, t.j. na spotrebiteľa aj na dodávateľa.

33. Z článku VI. zmluvy vyplýva žalobcovi (resp. jeho právnomu predchodcovi) právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou určenou v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

34. Zo skutkových okolností prípadu (žalobcom predložený výpis splátok úveru) vyplýva, že žalovaný za mesiace december 2015 až apríl 2016 zaplatiť mal 5 splátok po 21,70 eur, spolu teda sumu 108,50 eur. Žalovaný celkovo v období od decembra 2015 do apríla 2016 (do 15.04.2016) zaplatil (bez sankcií a poplatkov) sumu 108,50 eur. Teda splátky do apríla 2016 mal uhradené. Potom už až do augusta 2016 nezaplatil nič, teda v omeškaní v splácaní bol počnúc nezaplatenou splátkou za mesiac máj 2016, splatnou 11. dňu v mesiaci, teda 11.05.2016, pričom neuhradil ani ďalšie splátky (za jún a júl 2016). V zmysle vyššie uvedeného zmluvného dojednania ako aj citovanej právnej úpravy tak veriteľ bol oprávnený žiadať zaplatenie celého úveru najskôr po uplynutí 3 mesiacov od splatnosti s prvou omeškanou splátkou a po doručení upozornenia. Žalobca tvrdil a preukázal, že k zosplateniu spotrebiteľského úveru pristúpil po predchádzajúcej výzve a upozornení zo dňa 18.07.2016 ku dňu 31.08.2016.

35. Súd preto vzhľadom na obsah žaloby a vyjadrenia samého žalobcu zo dňa 19.11.2019 nemal pochybnosti o tom, že v danom prípade došlo zo strany právneho žalobcu k platnému zosplateniu spotrebiteľského úveru dňom 31.08.2016, o čom bol žalovaný informovaný listovou zásielkou z 31.08.2016, čo malo vplyv aj na ustálenie počiatku plynutia premlčania uplatneného nároku. Ak by nedošlo k platnému zosplateniu úveru, veriteľ by mohol uplatniť voči žalovanému iba zaplatenie jednotlivých splátok. Takýto nárok však uplatnený nebol, pričom súd nemôže nahradiť skutkové tvrdenia žalobcu a priznať iný, ako žalovaný nárok. Navyše ak by nebol úver platne predčasne zosplatený, žaloba by v danom prípade i tak bola nedôvodná a bolo by ju treba zamietnuť, nakoľko pohľadávku tu nevymáha banka, ale žalobca ako postupník, pričom úver sa mal podľa zmluvy splácať 84 mesiacov (sedem rokov), teda do roku 2022 a vzhľadom na ust. § 92 ods.8 Zákona o bankách podľa ktorého zákonnou podmienkou postupiteľnosti pohľadávky banky je aby išlo o pohľadávku splatnú, by potom postúpenie pohľadávky v roku 2019 na žalobcu nebolo platné a žalobca by nebol aktívne vecne legitimovaný na jej uplatnenie (viď aj rozsudky Najvyššieho súdu SR sp.zn.7Cdo/26/2017, 1Cdo/147/2017 R 60/2018). Žalobca ale uplatnil zosplatený dlh a súd zosplatenie úveru mal za platné. Napriek tomu, že právny predchodca žalobcu v oznámení o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru presne nešpecifikoval od omeškania ktorej splátky odvodil právo okamžitej úhrady celého dlhu, z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nesporne vyplýva možnosť vykonať právo zosplatenia až po 3-mesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky, a preto v danom prípade k zosplateniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou splatnou najneskôr 11.05.2016, keďže od jej splatnosti do 31.08.2016, kedy právny predchodca žalobcu vyhlásil pohľadávku z úveru za predčasne splatnú, uplynuli viac ako 3 mesiace. Vychádzajúc z dátumu 31.08.2016, ku

ktorému veriteľ úver zosplatnil a ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka to znamená, že nezaplatená splátka, pre ktorú mohlo dôjsť k zosplatneniu úveru bola zročná 11.05.2016.

36. Pre úplnosť súd uvádza, že podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Keďže k predčasnému zosplatneniu úveru došlo dňa 31.08.2016, muselo sa tak stať nepochybne pre omeškanie so splátkami splatnými pred týmto dňom. Teda žaloba bola dňa 04.09.2019 vzhľadom na § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka podaná bez akýchkoľvek pochybností po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

37. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je úpravou špeciálnou (lex specialis), ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje právo na predčasné zosplatnenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní tri mesiace tou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Prednosť má teda právna úprava zakotvená v druhej vete §-u 103 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej je počiatok plynutia premlčacej doby viazaný na zročnosť tej splátky, ktorá zosplatnenie celého dlhu vyvolala. Aplikácia § 101 Občianskeho zákonníka bude potom vo vzťahu k druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka namieste, len pokiaľ sa jedná o dĺžku premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje (rovnako závery občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici konaného dňa 20.03.2019). Premlčacia lehota v zmysle druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka teda začala plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a pre ktorú k zosplatneniu došlo (teda zosplatnenie spotrebiteľského úveru vyvolala). V zmysle § 103 druhej vety OZ ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil (lehota na splnenie celého predčasne zosplatneného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 OZ povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie (§ 565 OZ) ešte tri mesiace od omeškania so zaplacením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta OZ).

38. Koniec koncov, uvedené posúdenie premlčania už nemôže byť pre žalobcu nijako nové či prekvapivé. Majúc na pamäti princíp právnej istoty v právnom štáte a s ním súvisiacu požiadavku, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď, teda že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované (pozri napr. Ústavný súd Slovenskej republiky, Uznesenie z 22. 11. 2011, č. k. IV. ÚS 499/2011-25, či EŠLP rozsudok Beian proti Rumunsku) súd poukazuje napr. na iné spory žalobcu, kde bol vyslovený pokiaľ ide o premlčanie presne taký právny názor z ktorého vychádzal aj súd v tu súdnej veci. Viď napr. aktuálne právoplatné rozsudky v sporoch žalobcu vo veci Okresného súdu Martin sp.zn.6Csp/117/2020, Okresného súdu Prešov sp.zn.8Csp/53/2020, Okresného súdu Rožňava sp.zn.11Csp/16/2020, Okresného súdu Lučenec sp.zn.10Csp/109/2019, či Okresného súdu Zvolen sp.zn.7Csp/103/2019.

39. Súd poukazuje napr. aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.3.2019, sp. zn. 22Co/161/2018 kde už iný žalobca v odvolacom konaní argumentoval okrem iného tým, že ak by mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, ako ustálil súd prvej inštancie, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Krajský súd v Prešove však v predmetnom rozsudku takúto odvoláciu argumentáciu odmietol.

40. Rovnako posúdil premlčanie Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 16Co/34/2018, Krajský súd v Trnave v rozhodnutí zo dňa 27.2.2018, sp. zn. 27Co/315/2017, alebo zo dňa 26.3.2018, sp. zn. 26Co/176/2017, Krajský súd v Žiline v rozhodnutí zo dňa 26.3.2019, sp. zn. 11Co/59/2019. Súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.41Co/69/2019 v ktorom tento uviedol,

cit.“ Odvolací súd sa taktiež stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že došlo k premlčaniu pohľadávky žalobcu. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, v ktorom sa uvádza, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z tohto ustanovenia je teda zrejmé, že zákon viaže začiatok premlčacej na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, čo však nič nemení na skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky. Je pravdou, že takouto právnou úpravou zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu o tri mesiace, keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou dodávateľ nemôže zosplatiť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak, premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ale len za predpokladu, že takto stanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda, že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, resp. k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva.“

41. Súd konštatuje, že veriteľ mal dostatok času uplatniť svoj nárok na plnenie celého predčasne zosplateného dlhu na súde. V danom prípade k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nepochybne došlo pre nezaplatenie splátky splatnej pred 31.8.2016 (tu splátky splatnej 11.5.2016), a preto je nárok premlčaný a takýto nárok v zmysle § 54a OZ nie je možné vymáhať, a preto súdu nezostávalo nič iné ako žalobu veriteľa, ktorou sa domáhal premlčaného práva, zamietnuť. Žalobca doručil na súd žalobu až dňa 04.09.2019, potom je potrebné konštatovať, že v danom prípade žalobca v konaní uplatňuje premlčané právo, ktorého vymáhaniu bráni § 54a Občianskeho zákonníka a v súdnom konaní ho preto nemožno priznať. Vzhľadom na premlčanie práva žalobcu na zaplatenie samotnej dlžnej sumy nebolo možné priznať ani požadované príslušenstvo z nej. Nárok na úroky a úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný. V tejto súvislosti súd podporne odkazuje na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 1Cdo/157/2009.

42. Na základe uvedeného tak bola žaloba ako celok súdom zamietnutá pre premlčanie uplatneného nároku, vzhľadom k čomu bolo nadbytočné ďalej sa podrobne zaoberať ostatnými aspektmi nároku, ktorý bol v konaní žalobcom uplatnený.

43. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP v spojení s § 262 ods.1 a 2 CSP. V danom prípade plný úspech v spore mal žalovaný, keďže žaloba bola zamietnutá, preto podľa § 255 ods.1 CSP mu vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovaný však náhradu žiadnych trov konania neuplatnil, zo spisu ani žiadne preukázateľné trovy konania žalovaného nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.